

Sunt poezie

Lavinia Elena Niculicea

când privesc în ochii
clipelor
îmi înțeleg rostul
de bunăvoie și nesilită de mine
taina lui mâine
mi s-a lipit de vene

viața-i un sens giratoriu
unde speranța are prioritate
fără GPS
cu o emoție hoinară
dezăpezesc drumul către Rai

mi se face dor de mine însămi
inventez noi planete de simțire
în jurul universurilor paralele
în centrul cărora respiră licurici -
felinare la fereastra nopții
cu o perpetuă bătaie de aripi

stele au curaj să se învâрте
cu o rotație completă -
dor curbat spre cer

gravitația s-a oprit la acest feeling:
sunt poezie!